

Dosarul nr. 2ra-151/21

2ra-1817/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, O.Cojocaru, I.Țurcan)

Î N C H E I E R E

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni împotriva lui Culic Dumitru, intervenienți accesorii Banca Comercială ”Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată ”Webus Expert” cu privire la rezilierea anticipată a contractului de leasing financiar, revendecarea bunului și încasarea cheltuielilor de judecată, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni împotriva lui Culic Dumitru și Sliva Olga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională depusă de Culic Dumitru împotriva Întreprinderii cu Capital Străin ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 mai 2016, Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Culic Dumitru, concretizată la 15 mai 2017, solicitând rezilierea anticipată a contractului de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015, revendicarea silită din posesia lui Culic Dumitru a bunului dat în leasing conform contractului de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015 și anume: automobilul marca Mercedes, model ML250, a/f 2013, număr de înmatriculare GMB 088 și încasarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 3928, 01 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că la 11 august 2015 a încheiat cu Culic Dumitru contractul de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL, prin care a transmis ultimului în posesie și folosință temporară autoturismul

”Mercedes ML250”, numărul de înmatriculare XXXXX 088, cu achitarea prețului în rate de leasing, conform graficului de achitare și suportarea altor cheltuieli prevăzute în contract. Menționează că pe parcursul termenului de acțiune a contractului de leasing, Culic Dumitru a încălcat repetat achitarea ratelor de leasing, care reprezintă cota-parte din valoarea de intrare a bunului și dobânda de leasing financiar.

La 23 mai 2016, suma totală a datoriilor aferente contractului de leasing financiar nr. xxxx- CUL/SLI-2015 din 11 august 2015 constituie xxxxx,43 euro, formată din 28,00 euro - penalitățile calculate conform contractului de leasing financiar și xxxxx,57 dolari SUA - penalitățile calculate conform pct. 10.2 din contractul de leasing financiar.

A invederat instanței că, în legătură cu încălcarea repetată de către Dumitru Culic a condițiilor contractului de leasing financiar ce se referă la achitarea ratelor de leasing, a expediat în adresa pârâtului notificările nr. 546, 547, 548 și 549 din 28 aprilie 2016, prin care a fost somat că, dacă până la 06 mai 2016 nu va achita ratele de leasing restante, va rezilia contractul de leasing financiar și se va adresa în instanța de judecată competentă privind revendicarea silită a bunului. Pârâtul nu a achitat datoriile.

La 30 august 2017, Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Culic Dumitru și Sliva Olga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei ce reiese din contractul de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015 în mărime de xxxxxx, 80 euro și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 3081, 37 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a invocat că la 11 august 2015 a încheiat cu Dumitru Culic contractul de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL, prin care a transmis ultimului în posesie și folosință temporară autoturismul de model ”Mercedes ML250”, numărul de înmatriculare XXXXX 088, cu achitarea prețului în rate de leasing, conform graficului de achitare și suportarea altor cheltuieli prevăzute în contract.

Totodată, executarea corespunzătoare a obligațiilor lui Dumitru Culic ce rezultă din contractul de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015 a fost garantată cu fidejusiunea Olgăi Sliva, în baza contractului de fidejusiune nr. xxxx-CUL/SLI-2015 din 11 august 2015. Menționează că, pe parcursul termenului de acțiune a contractului de leasing, Dumitru Culic nu a respectat obligațiile asumate prin semnarea contractului de leasing financiar, neachitând ratele de leasing în strictă conformitate cu graficul anexat la contractul de leasing financiar nr. xxxxxx- 2.015-CUL din 11 august 2015.

În legătură cu neachitarea datoriilor aferente contractului de leasing financiar de către pârâți, reclamanta s-a adresat la Judecătoria Râșcani mun. Chișinău cu cerere de chemare în judecată către Culic Dumitru privind revendicarea silită a bunului.

Prin hotărârea din 15 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, s-a revendicat silit din posesia pârâtului Culic Dumitru bunul cu transmiterea reclamantului a autoturismului de marca Mercedes, model ML250, numărul de înmatriculare XXXXX 088.

La 17 iulie 2017, Dumitru Culic a înregistrat o restanță pecuniară față de reclamantă în mărime de 31780,48 euro, formată din ratele de leasing neachitate devenite scadente, inclusiv penalități în mărime de xxxxxx,92 euro și xxxxxx,56 euro costul nerambursat al bunului.

Astfel, în urma tranzacției efectuate, s-a format o diferență neacoperită în valoare de 4780,48 euro, datorie care urmează a fi achitată de către părți.

La 08 august 2017, reclamanta a expediat în adresa părților pretenția nr. 1323, prin care au fost somați că, dacă până la 18 august 2017, nu vor achita datoria în mărime de 4780,48 de euro, reclamanta se va adresa în instanța de judecată competentă privind încasarea datoriilor în mod silit. Reiterează că potrivit pct.1.1 lit.b) din contractul de fidejusiune nr. xxxx-CUL/SLI-2015 din 11 august 2015, creditorul este în drept să pretindă de la fidejutor achitarea tuturor plăților ce reiese din contractul de leasing financiar. Prin urmare, reclamanta consideră că are dreptul de a pretinde de la părțile Culic Dumitru și Sliva Olga achitarea sumei în mărime de 4780,48 euro.

Prin decizia din 21 martie 2018a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Dumitru Culic, casată hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Râșcani din 15 mai 2017, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de societatea pe acțiuni "Total Leasing & Finance" împotriva lui Dumitru Culic privind rezilierea anticipată a contractului de leasing financiar, revendecarea bunului și încasarea cheltuielilor de judecată. Cauza a fost restituită la rejudecare în prima instanță la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani, în alt complet de judecată.

La 13 noiembrie 2018, Dumitru Culic a depus acțiune reconvențională împotriva Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni, solicitând încasarea sumei de 30000 de euro achitată în baza contractului de leasing financiar nr. xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015. În motivarea acțiunii reconvenționale, Dumitru Culic a invocat că el, în calitate de locatar, și-a onorat convenția contractuală, achitând rata de intrare (prima rată) în mărime de 17000 euro, iar pe parcursul anilor 2015-2017 a mai achitat suma de 13000 de euro, iar în total pentru bunul ce este obiect de leasing financiar a achitat Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni suma de 30000 de euro.

Menționează că la 13 iulie 2017 potrivit raportului de evaluare a bunului mobil, efectuat de "Centru de Evaluări Imobile" în lipsa sa, automobilul a fost evaluat cu valoare vădit redusă în sumă de 27160 euro.

Tot la 13 iulie 2017, în lipsa sa și fără a fi înștiințat, automobilul a fost înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare Băncii Comerciale "Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" Societate pe acțiuni la un preț de 27000 de euro.

Pretinde că, drept urmare a acestor evenimente, Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni, reclamantul reconvențional a fost neîntemeiat deposedat de mijloace bănești în sumă de xxxxxx euro, achitați în baza contractului de leasing financiar și bunul mobil - obiect de leasing financiar, evaluat de locatar la suma de xxxxxx de euro, iar în total xxxxxx de euro și acest fapt îl consideră îmbogățire fără justă cauză. Achitând suma de xxxxxx euro pe parcursul a 2 ani, a rămas fără bani și fără automobil.

Prin încheierea din 16 iulie 2018 a Judecătoria Chișinău sediul Râșcani, cauzele civile s-au conexas într-o singură procedură.

Prin încheierea din 21 februarie 2019 a Judecătoria Chișinău sediul Centru, s-au antrenat în proces în calitate de intervenienți accesorii Banca Comercială "Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată "Webus Expert".

Prin hotărârea din 13 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni împotriva lui Dumitru Culic, intervenienți accesorii Banca Comercială "Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" Societate pe Acțiuni și Societatea cu Răspundere Limitată "Webus Expert" cu privire la rezilierea anticipată a contractului de leasing financiar, revendecarea bunului și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a reziliat anticipat contractul de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015 încheiate între Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni și Dumitru Culic.

S-a revendicat din posesia lui Culic Dumitru, autovehiculul de model "Mercedes ML 250", anul fabricării 2013, numărul de înmatriculare XXXXX 088, cu transmiterea bunului în posesia Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni.

S-a încasat de la Culic Dumitru în beneficiul "Total Leasing & Finance", taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 3928 de lei.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni împotriva lui Dumitru Culic și Sliva Olga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și cheltuielilor de judecată.

S-a respins, ca fiind neîntemeiată, acțiunea reconvențională depusă de către Dumitru Culic împotriva Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 13 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

În favoarea acestei soluții, instanța de apel a indicat că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, instanța călăuzindu-se de lege, iar argumentele invocate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la cuantumul ratelor de leasing neachitate de către locatar până la momentul predării bunului către locator ca urmare a rezilierii contractului de leasing financiar, or, prețul de comercializare a bunului în baza contractului de vânzare-cumpărare tripartit nr.LF/199959857100/T din 13 iulie 2017, în fapt acoperă datoria formată de către Culic Dumitru în baza contractului de leasing financiar nr.xxxxxx-2015-CUL din 11 august 2015.

În susținerea ideii respective, instanța de apel menționează că valoarea de intrare a bunului a fost de xxxxxx Euro, până în momentul rezilierii contractului de leasing de către Întreprinderea cu Capital Străin "Total Leasing & Finance", locatarul Dumitru Culic a achitat în contul ultimei cu titlu de rate de leasing și alte plăți aferente suma de xxxxxx,33 de euro, iar ulterior bunul mobil a fost înstrăinat de către proprietar la prețul de xxxxxx de euro.

Prin urmare, instanța de control judiciar a considerat neîntemeiate argumentele apelantului "Total Leasing & Finance" precum că datoria aferentă contractului de

leasing este în mărime de xxxxxx,80 de euro, or, prin prisma principiului buneicredințe și a principiului de protecție a părții defavorizate a contractului menționat, solicitările părții apelante sunt considerate abuzive.

Suplimentar, cu referire la pretențiile și argumentele apelantului, instanța de apel a constatat că, în urma rezoluțiunii contractului de leasing, a restituirii prestației contractuale achitate parțial (adică restituirea autoturismului Mercedes-Benz către Întreprinderea cu Capital Străin ”Total Leasing & Finance”), apelanta nu poate fi considerată defavorizată financiar, or, în condițiile în aceasta a înstrăinat bunul mobil deja către o altă persoană, pentru o sumă echivalentă cuantumului datoriei rămase a fi încasate de la Culic Dumitru în temeiul contractului de leasing, încasarea în contiuare de la Culic Dumitru și Sliva Olga în mod solidar a datoriei în sumă de xxxxxx, 80 Euro, reprezintă în principiu o situație de îmbogățire fără justă cauză.

La 03 decembrie 2020, Întreprinderea cu Capital Străin ”Total Leasing & Finance” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 și casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 13 iunie 2019, în partea ce ține de respingerea cererii de chemare în judecată cu privire la încasarea în mod solidar de la Culic Dumitru și Sliva Olga a datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de recurs, a invocat prevederile art. 432 Cod de procedură civilă, respectiv interpretarea eronată a prevederilor legii, precum și aprecierea arbitrară a probelor, fapt ce ar fi dus la soluționarea greșită a cauzei. În opinia recurentei, instanța de fond s-ar fi expus asupra cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei în urma vânzării bunului, bazându-se pe calculul datoriei anexat la prima cerere de chemare în judecată privind rezilierea contractului și revendicarea bunului. Astfel, a fost pronunțată o hotărâre ilegală, fără aprecierea justă a tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, contrar prevederilor art. 211, 238, 239 Cod procedură civilă.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 decembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Întreprinderea cu Capital Străin ”Total Leasing & Finance” în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 mai 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 24 iunie 2020 (f.d. 230, vol. II). Date despre recepționarea actului judecătoresc de către participanții la proces lipsesc.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 03 decembrie 2020 de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară "Total Leasing & Finance" Societate pe Acțiuni.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de recurentă în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, acesta fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară ”Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni. Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu